

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lipca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **D.C.**,
skazanego z art. 200 § 1 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 25 lipca 2018 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania
prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w G.
z dnia 20 czerwca 2017 r., sygn. akt II K [...]/15,
zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w P.
z dnia 13 grudnia 2017 r., sygn. akt V Ka [...]/17

p o s t a n o w i ł:
pozostawić wniosek bez rozpoznania .

UZASADNIENIE

Przywołanym powyżej wyrokiem z dnia 20 czerwca 2017 roku wydanym w sprawie o sygnaturze II K [...]/15 Sąd Rejonowy w G. skazał D.C. za dwa czyny z art. 200 § 1 k.k. na łączną karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres lat pięciu.

Od tego wyroku apelacje wnieśli: obrońca oskarżonego, pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych oraz prokurator.

Wyrokiem z dnia 13 grudnia 2017 r., sygn. akt V Ka [...]/17 – po rozpoznaniu tych apelacji – Sąd Okręgowy w P. zmienił ten zaskarżony wyrok m.in. w ten sposób, że uchylił orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności i podwyższył wymiar orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności do 2 lat i 6 miesięcy.

Od powyższego wyroku kasację wywiódł obrońca skazanego. W tej kasacji obrońca zawarła też wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia.

W uzasadnieniu tego wniosku powołała się na to, iż odbywanie przez skazanego kary może spowodować dla niego zbyt ciężkie skutki. Od czerwca 2017 r. leczy się on bowiem psychiatrycznie, cierpiąc na silne zaburzenia psychiczne. Przyjmuje leki przeciwdepresyjne w dużych dawkach. Niemożność odbywania przez skazanego kary potwierdza zaświadczenie lekarskie z dnia 20 grudnia 2017 r. wystawione przez lekarza psychiatrę. Nadto sytuacja rodzinna skazanego jest trudna, jest on głównym żywicielem rodziny, bo zarobki żony nie wystarczają na podstawowe utrzymanie jej i ich syna. Nadto żona jest w ciąży, która jest zagrożona i przez to żona będzie potrzebowała stałej opieki. Tej opieki i wsparcia ze strony skazanego wymaga także jego syn, a także jego rodzice, którzy są ludźmi w starszym wieku i schorowanymi. Sam skazany także cierpi jeszcze na inne choroby. Obrońca do kasacji dołączyła skserowane (ale bez potwierdzenia ich zgodności z oryginalnymi) dokumenty, które mają wykazać prawdziwość przez nią przedstawianych okoliczności.

Wobec tego, iż z urzędu stwierdzono, że w toku postępowania w przedmiocie złożonego przez obrońcę skazanego wniosku o odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności Sąd Rejonowy w G. – w oparciu o te same przywołane w kasacji okoliczności dotyczące stanu zdrowia psychicznego skazanego – dopuścił dowód z opinii biegłych psychiatrów co do określenia, czy rzeczywiście skazany cierpi na chorobę psychiczną i czy jego stan zdrowia psychicznego pozwala na odbywanie kary pozbawienia wolności (k. 698), Sąd Najwyższy zwrócił się do Sądu Rejonowego o przesłanie tej opinii. Z nadesłanej w dniu 13 lipca 2018 r. informacji wynika, że z uwagi na konieczność przesłania akt do Sądu Najwyższego z kasacją, skazany nie był poddany badaniu przez biegłych psychiatrów i dotychczas nie rozpoznano wniosku jego obrońcy o odroczenie wykonania kary. Równocześnie w oparciu o akta sprawy Sąd Najwyższy stwierdził, że Sąd Rejonowy w G. w dniu 6 lutego 2018 r. wydał postanowienie w sprawie II K [...] /15, mocą którego – na podstawie art. 9 § 3 k.k.w. – wstrzymał wobec skazanego wykonanie kary pozbawienia wolności, do czasu prawomocnego

rozpoznania przez Sąd wniosku obrońcy skazanego o odroczenie wykonania kary (k. 696).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Stosownie do treści art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Choć norma ta nie wskazuje przesłanek, od spełnienia których zależy wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, to niewątpliwie winna ona mieć zastosowania do sytuacji wyjątkowych, wprowadza bowiem wyjątek od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, wynikającej z art. 9 k.k.w., zaś prawomocne wyroki korzystają z domniemania ich prawidłowości (*res iudicata pro veritate accipitur*). W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest przekonanie, że zastosowanie tej instytucji winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, tj. wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne, następstwa (zob. post. SN z dnia 18 listopada 2003 r., IV K.K. 347/03, OSNwSK 2003, poz. 2465; post. SN z dnia 22 lutego 2007 r., WO 4/07, OSNwSK 2007, poz. 493). Niezależnie od charakteru przywołanej instytucji nie ulega wątpliwości, że może mieć ona zastosowanie tylko wtedy, gdy kara orzeczona zaskarżonym przez kasację wyrokiem (obiektywnie – w chwili rozstrzygania złożonego w tym przedmiocie wniosku) podlega wykonaniu. W sytuacji takiej jak ta zaistniała w rozpatrywanym przypadku, kiedy to, w oparciu o regulacje prawa karnego wykonawczego, wstrzymano wykonanie tej kary, uczynienie tego obecnie w trybie art. 532 § 1 k.p.k. stało się bezprzedmiotowe, skoro i tak tego dokonano.

Brak jest zatem podstaw do merytorycznego rozpatrywania o zasadności złożonego przez obrońcę skazanego wniosku, stąd też należało pozostawić go bez rozpoznania.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.